

ព្រះរាជក្រម

នស/រកម/០១០៧/០០២

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់ រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រ កត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៨ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងមហាផ្ទៃ
- បានទ្រង់យល់ សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយរបស់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃរាជរដ្ឋាភិបាល កម្ពុជា និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ

ប្រកាសឱ្យប្រើ

ច្បាប់ស្តីពីការអនុម័តយល់ព្រមឱ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាចូលជាភាគីនៃពិធីសារ បន្ថែមនៃអនុសញ្ញា ស្តីពីការប្រឆាំងការធ្វើទារុណកម្ម អំពើឃោរឃៅ អំពើអមនុស្សធម៌ អំពើធ្វើទុក្ខបុកម្នេញ ឬទណ្ឌកម្ម ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័ត កាលពីថ្ងៃទី២៩ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៦នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភា លើកទី៥ នីតិកាលទី៣ និងដែលព្រឹទ្ធសភាបានយល់-ស្របតាមទម្រង់និងគតិនៃច្បាប់នេះទាំងស្រុង ដោយគ្មានការកែប្រែអ្វីឡើយ កាលពីថ្ងៃ ទី២៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៦ នាសម័យប្រជុំពេញអង្គព្រឹទ្ធសភាលើកទី២ នីតិកាលទី២ ហើយ ដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅនេះ ៖

**ច្បាប់
ស្តីពី**

**ការអនុម័តយល់ព្រមឱ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាចូលជាភាគីនៃពិធីសារ
បន្ថែមនៃអនុសញ្ញាស្តីពីការប្រឆាំងការធ្វើទារុណកម្ម អំពើឃោរឃៅ
អំពើអមនុស្សធម៌ អំពើធ្វើទុក្ខបុកប្បោស ឬទណ្ឌកម្ម**

មាត្រា ១._

អនុម័តយល់ព្រមឱ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាចូលជាភាគីនៃពិធីសារបន្ថែមនៃអនុ-
សញ្ញាស្តីពីការប្រឆាំងការធ្វើទារុណកម្ម អំពើឃោរឃៅ អំពើអមនុស្សធម៌ អំពើធ្វើទុក្ខបុក
ប្បោស ឬទណ្ឌកម្ម ដែលអនុម័តដោយមហាសន្និបាតអង្គការសហប្រជាជាតិ ក្នុងសម័យប្រជុំ
លើកទី ៥៧ តាមសេចក្តីសម្រេចលេខ ៥៧/១៩៩ ចុះថ្ងៃទី ១៨ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០២ ហើយដែល
ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាបានចុះហត្ថលេខាចូលជាភាគីនៅទីក្រុងញូវយ៉ក នាថ្ងៃទី ១៤ ខែ
កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៥ ដូចមានអត្ថបទទាំងស្រុងភ្ជាប់មកជាមួយនេះ ។

មាត្រា ២._

រាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវបន្តរាល់នីតិវិធីដើម្បីអនុវត្តពិធីសារ
បន្ថែមនៃអនុសញ្ញាអង្គការសហប្រជាជាតិនេះ ។

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំងរាជធានីភ្នំពេញថ្ងៃទី ១៥ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០៧

ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ

នរោត្តម សីហមុនី

៣៧.០៧០១.០២៧

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ
សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហត្ថលេខា

ហ៊ុន សែន

បានជម្រាបជូនសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី

ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ

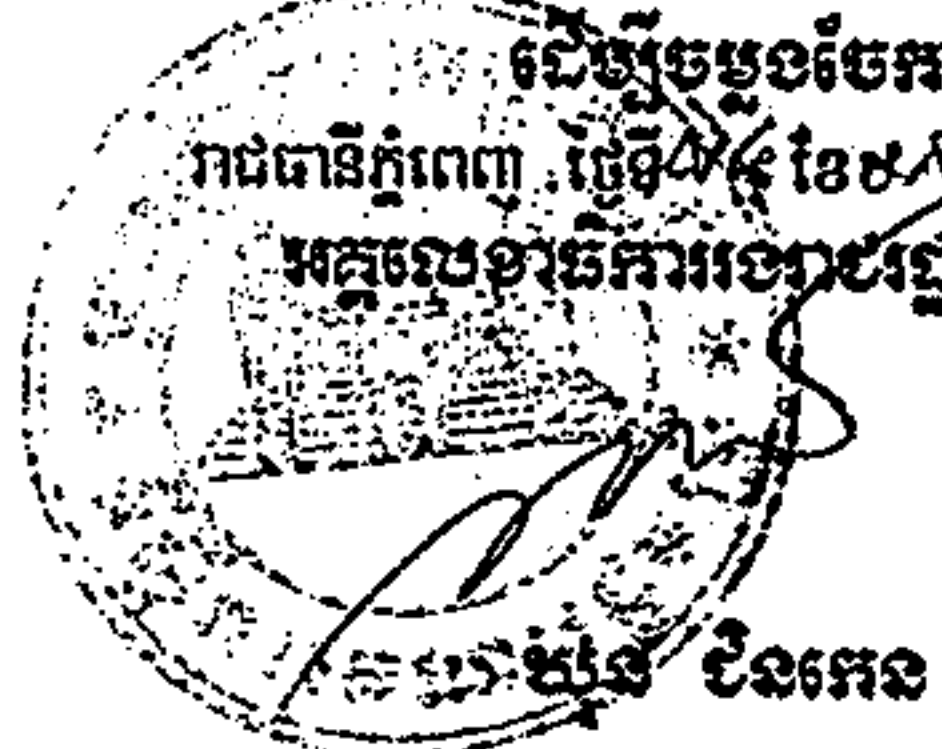
ហត្ថលេខា

ស ខេង

លេខ : ៥០ ច.ល

ដើម្បីចម្លងចែក

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០៧
អគ្គលេខាធិការរងរាជរដ្ឋាភិបាល

ពិធីសារបន្ថែមនៃអនុសញ្ញាស្តីពីការប្រឆាំងអំពើហិង្សា

អំពើឃោរឃៅ អំពើអមនុស្សធម៌ អំពើធ្វើទុក្ខបុកម្នេញ ឬទណ្ឌកម្ម

សេចក្តីសម្រេចមហាសន្និបាតលេខ A/RES/57/199 អនុម័តនៅថ្ងៃទី ១៨ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០២

បោះពុម្ពឡើងវិញ 42 I.L.M. 26 (2003)

ជំពូកទី ១

គោលការណ៍ទូទៅ

មាត្រា ១.-

ពិធីសារបន្ថែមនេះមានគោលបំណងបង្កើតនូវប្រព័ន្ធទស្សនកិច្ចជាប្រចាំ ដែលអនុវត្តដោយស្ថាប័នជាតិ ឬស្ថាប័នអន្តរជាតិឯករាជ្យ ទៅគ្រប់ទីកន្លែងដែលឃុំឃាំងជនដែលត្រូវបានដកហូតសេរីភាព ដើម្បីការពារប្រឆាំងនឹងអំពើហិង្សា អំពើឃោរឃៅ អំពើអមនុស្សធម៌ ឬអំពើធ្វើទុក្ខបុកម្នេញ ឬទណ្ឌកម្ម ។

មាត្រា ២.-

១. អនុគណៈកម្មាធិការទប់ស្កាត់អំពើហិង្សា អំពើឃោរឃៅ អំពើអមនុស្សធម៌ អំពើធ្វើទុក្ខបុកម្នេញ ឬទណ្ឌកម្មនៃគណៈកម្មាធិការប្រឆាំងនឹងអំពើហិង្សា (ហៅកាត់ថា " អនុគណៈកម្មាធិការទប់ស្កាត់ ") នឹងត្រូវ បានបង្កើត ហើយត្រូវអនុវត្តមុខងារទាំងឡាយដូចមានចែងក្នុងពិធីសារនេះ ។
២. អនុគណៈកម្មាធិការទប់ស្កាត់ ត្រូវអនុវត្តមុខងាររបស់ខ្លួនក្នុងក្របខណ្ឌនៃធម្មនុញ្ញអង្គការសហប្រជាជាតិ និងត្រូវអនុវត្តស្របតាមគោលបំណង និងគោលការណ៍នៃធម្មនុញ្ញនេះព្រមទាំងបទដ្ឋាន នានានៃអង្គការសហប្រជាជាតិ ដែលចែងពីប្រព្រឹត្តិកម្មលើជនដែលត្រូវបានដកហូតសេរីភាព ។
៣. អនុគណៈកម្មាធិការទប់ស្កាត់ ត្រូវអនុវត្តស្របតាមគោលការណ៍រក្សាការសម្ងាត់ អព្យាក្រឹត្យ គ្មានប្រកាន់ និន្នាការ សាកលនិយម និងគោលការណ៍សត្យានុមតិ ។
៤. អនុគណៈកម្មាធិការទប់ស្កាត់ និងរដ្ឋភាគី ត្រូវសហការគ្នាក្នុងការអនុវត្តពិធីសារនេះ ។

មាត្រា ៣.-

រដ្ឋភាគីនីមួយៗត្រូវបង្កើត ចាត់តាំង ឬដំណើរការនូវស្ថាប័នធ្វើទស្សនកិច្ចកំរិតជាតិ មួយ ឬច្រើន ដើម្បីប្រឆាំងនឹងអំពើហិង្សា អំពើឃោរឃៅអំពើអមនុស្សធម៌អំពើធ្វើទុក្ខបុកម្នេញឬទណ្ឌកម្ម (ហៅកាត់ថា "យន្តការ ទប់ស្កាត់ថ្នាក់ជាតិ ") ។

មាត្រា ៤.-

១. អនុលោមតាមពិធីសារនេះ រដ្ឋភាគីនីមួយៗត្រូវអនុញ្ញាតអោយធ្វើទស្សនកិច្ចនៅគ្រប់ទីកន្លែងដែលស្ថិតក្រោមយុត្តាធិការនិងការគ្រប់គ្រងរបស់ខ្លួន តាមរយៈយន្តការដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ២ និង

មាត្រា ៣ ដែលជាកន្លែងឃុំឃាំងជនដែលត្រូវបានដកហូតសេរីភាព តាមអំណាចបទបញ្ជាដែលចេញ ដោយអាជ្ញាធរសាធារណៈ ឬតាមគំនិតផ្តួចផ្តើម ឬការឯកភាព ឬការអនុញ្ញាតរបស់ខ្លួន (ហៅកាត់ ថា "មន្ទីរឃុំឃាំង") ។ ទស្សនកិច្ចនេះត្រូវបានធ្វើឡើង ក្នុងស្មារតីពង្រឹងការការពារជនទាំងឡាយ ទល់នឹងអំពើហិង្សា អំពើ ឃោរឃៅ អំពើអមនុស្សធម៌ អំពើធ្វើទុក្ខបុកម្នេញ ឬទណ្ឌកម្ម ប្រសិនបើមានការចាំបាច់ ។

២. សំរាប់គោលបំណងពិធីសារនេះ ពាក្យថា " ការដកហូតសេរីភាព " សំដៅដល់គ្រប់រូប ភាពនៃការ ឃុំឃាំង ដាក់ពន្ធនាគារ ឬការដាក់មនុស្សនៅកន្លែងឃុំឃាំងសាធារណៈ ឬឯកជន ដែលអំពើនេះមិន អនុញ្ញាតអោយ ជននោះចាកចេញតាមចិត្ត ហើយការឃុំឃាំងនេះធ្វើឡើងតាមបញ្ជាតុលាការ អំណាច រដ្ឋបាល ឬតាមអំណាចផ្សេងទៀត ។

ជំពូកទី ២

អនុគណៈកម្មាធិការទប់ស្កាត់

មាត្រា ៥.-

១. អនុគណៈកម្មាធិការទប់ស្កាត់ ត្រូវមានសមាជិក ១០រូប ។ បន្ទាប់ពីសង្ខេប ឬការចូលជាសមាជិកទី ៥០ នៃ ពិធីសារបន្ថែមនេះ ចំនួនសមាជិកនៃអនុគណៈកម្មាធិការទប់ស្កាត់ ត្រូវកើនដល់ ២៥រូប ។
២. សមាជិកនៃអនុគណៈកម្មាធិការទប់ស្កាត់ នឹង ត្រូវបានជ្រើសតាំងចេញពីបុគ្គលដែលមានសីលធម៌ ចំណេះដឹងខ្ពស់ មានបទពិសោធន៍វិជ្ជាជីវៈច្បាស់លាស់ ក្នុងវិស័យគ្រប់គ្រងយុត្តិធម៌ ជាពិសេសបទ ពិសោធន៍គ្រប់គ្រង ពន្ធនាគារព្រហ្មទណ្ឌ ឬការគ្រប់គ្រងនគរបាល ឬក្នុងវិស័យផ្សេងៗដែលទាក់ ទិននឹងគ្រប់គ្រងជនដែល ត្រូវបានដកហូតសេរីភាព ។
៣. ការកំណត់សមាសភាពនៃអនុគណៈកម្មាធិការទប់ស្កាត់ ត្រូវផ្អែកលើសមភាពនៃតំបន់ភូមិសាស្ត្រ និង តំណាង ប្រជាពលរដ្ឋច្រើន និងប្រព័ន្ធច្បាប់នៃរដ្ឋភាគីនានា ។
៤. ការកំណត់សមាសភាពនៃអនុគណៈកម្មាធិការទប់ស្កាត់ត្រូវពិចារណាលើសមភាពយើងខ្មែរ ដោយផ្អែក លើគោលការណ៍សមភាពនិងការគ្មានការរើសអើង ។
៥. ក្នុងសមាសភាពនៃអនុគណៈកម្មាធិការទប់ស្កាត់ មិនអាចមានសមាជិក ២រូប ដែលមានសញ្ជាតិមក ពីរដ្ឋតែមួយបានទេ ។
៦. សមាជិកនៃអនុគណៈកម្មាធិការទប់ស្កាត់ ត្រូវបំពេញមុខងារតាមសមត្ថភាពផ្ទាល់ខ្លួន ត្រូវមាន ឯករាជ្យភាព និងអព្យាក្រឹតភាព ហើយត្រូវមានវត្តមានដើម្បីបំពេញការងាររបស់អនុគណៈកម្មាធិការ ទប់ស្កាត់ អោយមានប្រសិទ្ធភាព ។

មាត្រា ៦.-

១. អនុលោមតាមកថាខណ្ឌទី២ រដ្ឋភាគីនិមួយៗអាចតែងតាំងបេក្ខជនបានត្រឹម ២រូប ដែលមានសមត្ថភាព និងបំពេញតាមលក្ខខណ្ឌ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៥ ហើយរដ្ឋភាគីត្រូវផ្តល់ព័ត៌មាន ពិស្តារ ពីសមត្ថភាពរបស់បុគ្គល ដែលខ្លួនតែងតាំង ។
២. បេក្ខជនដែលទទួលការតែងតាំង ត្រូវមានសញ្ជាតិរបស់រដ្ឋភាគីនៃពិធីសារនេះ ។
 - ក- យ៉ាងហោចណាស់មានបេក្ខជន ១រូប មានសញ្ជាតិរបស់រដ្ឋភាគីដែលតែងតាំង
 - ខ- រដ្ឋភាគីមិនអាចតែងតាំងបេក្ខជនលើសពី ២រូប បានឡើយ
 - គ- មុននឹងតែងតាំងបេក្ខជនដែលមានសញ្ជាតិរបស់រដ្ឋភាគីផ្សេង រដ្ឋត្រូវសុំ នឹងមានការយល់ព្រមពីរដ្ឋភាគីនោះ ។
៣. យ៉ាងហោចណាស់ប្រាំ (៥) ខែ មុនកាលបរិច្ឆេទកិច្ចប្រជុំរបស់រដ្ឋភាគី បើការបោះឆ្នោតនឹងត្រូវធ្វើឡើង ក្នុងរយៈពេលនេះ អគ្គលេខាធិការនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ ត្រូវសរសេរលិខិតជូនទៅរដ្ឋភាគីដើម្បីកោះ អញ្ជើញអោយរដ្ឋទាំងនោះដាក់ជូនការតែងតាំងរបស់គេក្នុងរយៈពេលបី (៣) ខែ ។ អគ្គលេខាធិការ ត្រូវ ដាក់ជូនបញ្ជីរាយនាមអ្នកដែលទទួលការតែងតាំងតាមអក្ខរក្រម ដោយបញ្ជាក់ពីរដ្ឋភាគីដែលតែងតាំង ផង ។

មាត្រា ៧.-

១. សមាជិកនៃអនុគណៈកម្មាធិការទប់ស្កាត់ នឹងត្រូវជ្រើសតាំងតាមវិធីដូចខាងក្រោម ៖
 - ក- តាមការពិចារណាលើការបំពេញតាមលក្ខខណ្ឌនិងលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យក្នុងមាត្រា ៥ នៃពិធីសារនេះ ។
 - ខ- ការបោះឆ្នោតជ្រើសតាំងដំបូងត្រូវធ្វើឡើងមិនអោយលើសពី ៦ខែ បន្ទាប់ពីការចូលជាធរមាន នៃ ពិធីសារនេះឡើយ ។
 - គ- រដ្ឋភាគីត្រូវជ្រើសតាំងសមាជិកអនុគណៈកម្មាធិការតាមការបោះឆ្នោតជាសម្ងាត់ ។
 - ឃ- ការបោះឆ្នោតជ្រើសតាំងសមាជិកអនុគណៈកម្មាធិការត្រូវធ្វើឡើងក្នុងកិច្ចប្រជុំរដ្ឋភាគីរៀងរាល់ ពីរ ឆ្នាំម្តង ដែលកោះប្រជុំដោយអគ្គលេខាធិការអង្គការសហប្រជាជាតិ ។ ចំនួន ២/៣ នៃរដ្ឋភាគី បង្កើតបានជាក្រុមនៃកិច្ចប្រជុំនេះ អ្នកជាប់ឆ្នោតជាសមាជិកអនុគណៈកម្មាធិការទប់ស្កាត់ ត្រូវទទួលបានចំនួនសន្លឹកឆ្នោតច្រើនបំផុតនិងទទួលបានសម្លេងភាគច្រើនជាចំនាត់ពីតំណាងរដ្ឋភាគី ដែលវត្តមាននិងបោះឆ្នោត ។
២. ក្នុងដំណើរការបោះឆ្នោត ប្រសិនបើមានបេក្ខជនពីរនាក់របស់រដ្ឋភាគីមួយមានសិទ្ធិធ្វើជាសមាជិកនៃអនុគណៈកម្មាធិការទប់ស្កាត់បេក្ខជនដែលទទួលបានសម្លេងឆ្នោតច្រើនជាង ត្រូវបានកំណត់ជាសមាជិកនៃអនុគណៈកម្មាធិការទប់ស្កាត់ ។ ក្នុងករណីដែលបេក្ខជនទាំងពីរទទួលបានសម្លេងស្មើគ្នា